Ao. 1835. Dingsdag, den 13 October. No. 8[illegible]

GRONINGER COURANT.

ALGEMEEN DAGBLAD
VOOR DE
STAD GRONINGEN EN OMMELANDEN.

De GOUVERNEUR van de Provincie *Groningen* brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat de vernieuwing van de *Wehester-Valbrug*, de *Ellerhuister-Til* en de *Dorpster-Valbrug* is afgeloopen, zoodat de passagie met Rijtuigen over dezelve van stonden aan wederom zal kunnen plaats hebben.

GRONINGEN den 7 October 1835.

De Gouverneur voornoemd,
RENGERS.

Wordt geadverteerd, dat de Loting voor de Vakken, tot het plaatsen van Vee op de *Najaars-Beestenmarkt*, zal plaats hebben op Zaturdag, den 17 October 1835, des namiddags te drie uren, alsmede op dienzelfden tijd de Loting voor de Kramen en Tenten, welke, volgens het Reglement, zijn aangegeven.

De fuselier PEETER NICOLAAS BARTEL, van de 2de kompagnie van het reserve Bataljon der 8ste Afdeeling Infanterie, wordt door deze opgeroepen, om, wanneer hij zich in deze Stad mogt bevinden, zich ten spoedigste ter dezer Stads-Secretarij te vervoegen, ten einde aldaar een voor hem bijzonder belangrijk berigt te ontvangen.

De Ingezetenen, welke, gedurende de maanden April, Mei, Junij, Julij, Augustus en September 1835, militairen *met voeding* gehuisvest hebben, worden verwittigd, dat zij op aanstaanden Dingsdag en Woensdag, den 20 en 21 October 1835, telkens des voormiddags van tien tot twaalf en des namiddags van drie tot vijf uren, zich aan het Bureau van Inkwartiering kunnen vervoegen, ten einde de daarvoor bepaalde schadevergoeding, tegen intrekking van de afgegevene Inkwartieringsbiljetten, te ontvangen; *en zullen die Ingezetenen, welke verzuimen mogten op de hier boven bepaalde dagen en uren te compareren, gerekend worden van die schadevergoeding afstand te hebben gedaan.*

GRONINGEN den 12 October 1835.

J. DE VRIES,
belast met de waarneming der werkzaamheden van het Bureau van Inkwartiering.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

WEENEN den 1 October.

Men meent te weten, dat de Keizer tegen den 14 dezer uit Praag hier terug zal wezen, wordende in den Keizerlijken burg reeds toebereidselen tot Hoogstdeszelfs ontvangst gemaakt.

— Lord *Durham*, die van Konstantinopel naar Odessa is vertrokken, schijnt het voornemen te hebben, zich in laatstgenoemde plaats eenigen tijd op te houden, vermoedelijk om Keizer *Nikolaas* af te wachten, die, op zijn' terugkeer van Töplitz, de zuidelijke gewesten zijns rijks wil bezoeken. Ten gevolge van dit oponthoud zou de Engelsche gezant niet eer naar Petersburg reizen, dan nadat het Russische Hof daar is terug gekomen. Ook de Britsche gezant in Perzië, de heer *Ellis*, was van Konstantinopel naar Trebizund vertrokken. In genoemd land moet overigens verregaande wanorde heerschen, naardien de pretendenten hunne aanspraak op de kroon nog in geenen deele hebben laten varen, maar ieder alle pogingen in het werk stelt, om den tegenwoordigen Vorst van den troon te bonzen, die intusschen de bescherming geniet van Engeland en Rusland.

BERLIJN den 4 October.

In den ochtend van den 29 September is aan den weg naar Kulm, niet ver van het dorp Priesten, waar generaal *Osterman*, die in 1813 met omtrent 8000 man der Russische garden de spits bood aan 35,000 Franschen, onder generaal *Vandamme*, zijne armen verloor, de grondsteen gelegd voor het gedenkteeken, hetwelk Keizer *Ferdinand* ter gedachtenis aan de op den 28, 29 en 30 Augustus 1813 gesneuvelde Russen doet oprigten. Men kan gerustelijk verzekeren, nog nimmer bij het leggen van eenen grondsteen zoo vele Vorstelijke personen vereenigd te hebben gezien als ditmaal. Allen reden in de schitterende Oostenrijksche hof-equipages, waaronder 20 met zes paarden bespannen gala-rijtuigen, uit Töplitz naar de bestemde plaats, alwaar reeds de grondslag voor het monument was gereed gemaakt. De gansche plek werd omsloten door Oostenrijksche infanterie, kavallerie en artillerie. De Keizers en de Keizerinnen van Oostenrijk en Rusland reden in eene met zes schimmels bespannen prachtige galakoets en werden, benevens de overige Vorstelijke personen in eene sierlijke tent ontvangen, prijkende met de vlaggen der drie verbondene Mogendheden en van waar de inwijding van het monument konde worden aanschouwd. Deze plegtigheid werd naar Roomsch-Katholijk gebruik volvoerd door den prelaat *von Ossegg* in pontifikaal gewaad en van eenen talrijken geestelijken stoet omgeven. De Keizer van Oostenrijk, de Keizer van Rusland en de Koning van Pruissen gaven vervolgens op den grondsteen, onder welken bevorens een door de drie Monarchen met hunne naamteekening voorzien document was gelegd, drie slagen met den hamer en wel de Koning van Pruissen het eerst, als zijnde de eenig overgeblevene der drie Vorsten, onder wier regering de veldslag bij Kulm plaats had. Na het voltrekken der plegtigheid omhelsden de Vorsten elkander ten openbaren blijke van innige vriendschap. Op dat oogenblik gaven de troepen een driewerf geweer- en kanon-salvo. Onmiddellijk bij het monument stonden zes veteranen der Russische garde, die het gevecht bij Kulm hadden bijgewoond en onder dezen een kapitein. Deze laatste werd aan den Keizer voorgesteld, die hem op het slagveld zelf tot kolonel bevorderde en daarna hem ter Keizerlijke tafel op het middagmaal noodigde. Zoodra de plegtigheid was afgeloopen, reden al de hooge personaadjen naar het bij Arbesau staande Pruissische en Oostenrijksche gedenkteeken en stapten af aan de woning van den met het opzigt over dit monument belasten invalide; deze herinnerde zich, hoe de Aartshertog *Karel* in den veldtogt bij Zürch op zijn' ransel gerust en van zijn brood gegeten had. Na bij dezen grijzen militair een' tijd lang uitgerust, van zijn eenvoudig maal gebruik gemaakt en hem met onderscheidene geschenken vereerd te hebben, keerden de Vorstelijke personen naar Töplitz terug. Den 30sten zal eene groote jagtpartij gehouden worden.

GROOT-BRITTANJE.

LONDEN den 7 October.

Uit Ramsgate schrijft men van den 5den, dat Vorst *Leopold* en deszelfs gemalin, HH. KK. HH. de hertogin van *Kent* en de prinses *Victoria*, de heer van de *Weijer*, de generaal *Goblet* en verder gevolg dien dag naar Walmer Castle vertrokken zijn, om bij den hertog *van Wellington* een bezoek af te leggen. De hertog onthaalde zijne aanzienlijke gasten op een déjeuner à la fourchette, waarna het hooge gezelschap te 5 uren naar Ramsgate terug keerde.

— In de bijeenkomst der zoogenaamde radikale associatie, eergisteren, onder voorzitting van den heer *Fergus O'Connor*, alhier gehouden, is eene allerhevigste taal gevoerd en onder anderen besloten, dat niet alleen het Huis der Lords, maar ook dat der Gemeenten behoorde hervormd te worden, opdat, gelijk een der leden zich uitdrukte, de Radikalen op hunne beurt, na de Toryс en Whigs, het roer van staat mogten in handen krijgen, hetwelk men niet twijfelde, of weldra gebeuren zou. Ten proeve van de hoogst onbetamelijke wijze, op welke deze lieden zich over staatszaken uitlaten, moge dienen, dat een hunner al de vorstelijke familiën in Europa voor zinneloos verklaarde.

— Een nabij St. Albans woonachtige landman kwam onlangs naar Londen rijden met een wagen, die door vier groote varkens werd voortgetrokken. Hij reed in frisschen draf onder de toejuiching van honderde menschen, die door dit ongewone schouwspel waren zamengelokt, door de straten der stad. Op de markt gekomen, werden de zwijnen uitgespannen en gestald. Na gedurende een paar uren met boonen en zemelwater gevoed te zijn, terwijl intusschen de boer zijne zaken verrigtte, werden de varkens weder opgetuigd en naar huis gedreven. De eigenaar had deze beesten slechts zes maanden lang gedresseerd. Een Engelsche lord bood hem vruchteloos 50 p. sterl. (f 600 Nederl.) voor dezelve.

FRANKRIJK.

PARIJS den 5 October.

Omtrent den tegenwoordigen Spaanschen minister van financiën, *Mendizabel*, aan wien de vorming van het tegenwoordig ministerie der Koningin-regentes is opgedragen geworden, leest men in de dagbladen de volgende niet zeer vleijende schets:

»De man, aan wien *Maria Christina* het beheer der financiën toevertrouwd heeft, is *Mendizabel*, of liever *Mendes*, (want deze laatste naam is veranderd, om zoo veel mogelijk eene niet bijzonder vereerende afkomst te verbergen,) de zoon van een Jood te Cadix, die voor omtrent 18 jaren in die stad, in de straat Juan de Andaz, een winkeltje van geringe waren ten dienste van matrozen en soldaten hield. Het was de taak van den jongen mensch, om de kalanten te bedienen, waarvan hij zich wonderwel kweet. De roep van zijne bekwaamheid in dit vak van industrie had zich tot buiten zijne wijk verbreid, en in geheel Cadix werd in het bedienen en handig afsnijden van eene el linnen geen behendiger winkel-jongen, dan de jonge *Mendez* gevonden.

» De Jood *Alvarez-Mendez*, in 1818, in spijt van zijns zoons talenten, bankroet gegaan zijnde, zag zich gedurende eenigen tijd met dezen laatsten genoodzaakt als marskramer zijn dagelijksch brood te verdienen. Zij waren tot de grootste ellende en tot den laagsten trap vervallen, toen de opstand van het eiland Leon uitborst. De jonge avonturier werpt terstond het pak van den rug, vervoegt zich bij den revolutionairen chef *Riego* en weet zich te doen benoemen tot intendant eener divisie van het in opstand zijnde leger. Van het tijdstip dezer benoeming dagteekent de oorsprong van zijne fortuin. De opstandelingen doorliepen, gelijk bekend is, langen tijd het zuiden van Spanje, om er den opstand te verbreiden. Terwijl de hoofden de Andalusische bevolking met aanspraken en redevoeringen onder de vaan des opstands schaarden, schreef *Mendizabel*, onder voorwendsel van zijnen troep te voeden en te kleeden, in het land contributiën uit.

» Men weet, dat het *Riego* gelukte, in minder dan eene maand tijds, den bewoners dezer provincie de revolutionaire geestdrift, die hem bezielde, mede te deelen, maar minder algemeen bekend is het, dat *Mendizabel* in nog minder tijds hunne beurzen wist te ledigen.

» Toen *Ferdinand VII* zich gedwongen zag, de constitutie te bezweren en al de rangen en ambten, door het opstandelingsleger begeven, te erkennen, zag zich de gelukkige *Mendizabel* in zijn intendantschap bevestigd en kwam, onder de bescherming van *Riego* en *Quiroga*, te Madrid zijne financiële operatiën voortzetten, welke echter weder plotselijk door het Fransche leger in 1823 te niet gingen. Hij verliet toen, zoo het schijnt, Spanje een weinig overhaast, maar geenszins met ledige handen.

» Hij was in 1820 blootvoets in het kamp van *Riego* gekomen; zijne fortuin bedraagt thans 40 millioenen.

» Zoodanig is de persoon, in wiens handen men het lot van het revolutionaire Spanje zoo onlangs gesteld heeft. Of de financiële berekeningen, die hij ontwerpt, orde in het staatsbeheer zullen brengen, is onzeker, maar, wat men wel vooruit verzekeren kan, is, dat zijne eigene zaken er niet door achteruit zullen gaan."

Van den 6den. Koning *Lodewijk-Philips* is heden zijn 63ste jaar intreden.

— De heer M., chef van een oud handelshuis te Lyon, was dezer dagen niet weinig verwonderd, toen hij van zekeren *Bourg*, dien hij overigens wel kende, eenen brief ontving, waarin deze zich aanbood, om voor 10,000 frs. *Lodewijk-Philips* te vermoorden, om op deze wijze aan zijne kinderen toch iets te kunnen nalaten. De legitimistische gevoelens, welke de heer M. koesterde, zeide ten slotte de briefschrijver, waren de oorzaak, dat hij zich juist aan hem tot dat einde had gerigt. De heer M. gaf dadelijk aan het stedelijk bestuur kennis van dien brief; *Bourg* werd ter aangeduide plaats gevonden en schijnbaar onbezorgd volgde hij gewillig en zonder tegenstand de policie-dienaren, die hem naar de gevangenis bragten. Aldaar aangekomen, werd hij aanstonds herkend door een twintigtal gedetineerde werklieden, die aan hem hun ongeluk weten en hem tot welkomstgroet een geducht pak slagen toedeelden.

— Al de voorname lieden, welke de heer *Mendizabel* zuidwaarts heeft gezonden, ten einde den revolutionairen bevelhebber *las Navas* te bewegen, om den loop der verdere gebeurtenissen af te wachten en terstond zijnen togt naar Madrid te staken, zijn onverrigter zake terug gekomen. Zijne voorhoede is, zegt men, reeds tot Manzanares genaderd. Dit legerhoofd heeft goedgevonden, om eene blaauwe kiel aan te trekken en eene roode muts op te zetten [voorheen het zoogenaamde glorieuse Belgische krijgsgewaad, doch sedert 1831 meer en meer in onbruik], en heeft den 21sten uit zijn hoofdkwartier van Valdepenas een *ultimatum* naar Madrid gezonden, als behelzende de eenige voorwaarden, op welke hij vooreerst zoude willen stand houden. Dit *ultimatum* bevat: »het bijeenroepen van de constituerende Cortès, naar het beginsel van de constitutie van 1812; de benoeming van een eenstemmig ministerie; de verwijdering van al de personen, welke een regtmatig wantrouwen inboezemen; de goedkeuring van al wat de junta's hebben gedaan, vooral wat betreft de wapening in de provinciën; het bijeenhouden en vermeerderen van de revolutionaire troepen te Despenneperros, ten einde het land van oproerlingen te zuiveren; het intrekken van het dekreet tegen de junta's, en het vasthouden van *Toreno*, tot dat hij rekening en verantwoording van zijn beheer zal hebben gedaan, opdat hem het voornemen, om naar Italië te vlugten, moge worden belet."

De heer *las Navas* heeft twee etmalen gesteld tot het erlangen van antwoord. Men meldt, dat het bewind van de Koningin-regentes dit *ultimatum* heeft afgeslagen, en dat daarop de revolutionairen zich op nieuw in beweging hebben gesteld. Alstoen heeft de minister *Mendizabel* zich tot den koophandel gewend, om de noodige penningen te erlangen, ter wapening en uitrusting van 2 à 4000 man, aan welke de moeijelijke taak moet worden toevertrouwd, om zich, in geval van nood, tegen de revolutionairen van *las Navas* te verzetten, en derzelver aanhang in Madrid in bedwang te houden. Men meldt, dat de handelstand de verlangde penningen niet heeft geweigerd. — Uit deze omstandigheid kan ligtelijk worden opgemaakt, dat de rijks-schatkist te Madrid ten eenemale uitgeput is.

Van den 7den. Een partikuliere brief van Madrid, dd. 28 September, verzekert op eene stellige wijze, dat al de provinciën zich aan het nieuwe ministerie onderwerpen, en het vast besluit te kennen geven, om hetzelve in zijne pogingen tot algemeene verbroedering te ondersteunen, en vooral in die, welke vereischt worden, om een einde aan den Navarreschen oorlog te maken. Die brief voegt er bij, dat Don *Carlos*, zijn voordeel doende met de oneenigheid, die zich in de vrijzinnige partij had geopenbaard, vorderingen in Katalonië en zelfs in Kastilië maakt; de voordeelen, echter, welke gezegde brief aan hem toeschrijft, worden op geenerlei wijze bevestigd door de tijdingen van het tooneel des oorlogs van latere dagteekening, dan den 28 September. (*Journal du Commerce.*)

— Er wordt verzekerd, dat *las Navas* zijne onderwerping heeft ingezonden. Het komt er slechts op aan, om zich wel te verstaan. Indien, zoo als zulks wordt berigt, de Cortès tegen den 16 December zijn opgeroepen met specialen last, om eene nieuwe verkiezingswet te maken; indien het dekreet, hetwelk datgene, waarbij de junta's werden onwettig verklaard, herroept, afgekondigd is; indien, met één woord, al de vrijzinnige maatregelen, zoo als het afschaffen der censuur, en anderen getroffen zijn met inzigt, om Andalusie te bevredigen, dan begrijpt men, dat *las Navas* in schikkingen is getreden, en wij wenschen hem daarmede geluk. In allen gevalle kunnen wij niet lang zonder stellige tijdingen omtrent deze aangelegenheid blijven. (*Moniteur du Commerce.*)

Van den 8sten. Volgens het *Journal des Débats*, zoude het proces van *Fieschi* den 10 November beginnen.

— In den *Réformateur* leest men: De dagbladen schijnen eene daadzaak over het hoofd te hebben gezien, die, ondanks de tegenspraak van het *Journal de Paris*, bewijst, dat er werkelijk eene conspiratie in het leger bestaat. Eergisteren zijn namelijk 25 militairen, onder welke zich verscheidene onder-officieren en korporaals bevonden, een oogenblik in de conciergerie opgesloten, en van daar vervolgens naar de Abbaye overgebragt geworden.

— Volgens het dagblad van Languedoc, wordt Katalonië een tweede Navarre. De generaal *Guërgué* heeft de garnizoenen van Oliana en Penicola gevangen genomen. Te Pons heeft hij 30 man van het Fransche legioen vreemdelingen verbrand, die zich in een versterkt huis verdedigden; 300 man van hetzelfde legioen had hij gevangen genomen en dadelijk doodgeschoten. De stad Calaf heeft zich na eene dappere verdediging aan de Carlisten moeten overgeven, die het plaatsje geheel in de asch hebben gelegd. Deze berigten zijn echter strijdig met vroegere tijdingen, volgens welke de Carlisten uit Katalonië waren verdreven.

BELGIË.

BRUSSEL den 9 October.

HH. MM. zijn gisteren avond te zes uren van hunne reis naar Engeland aan het paleis terug gekomen en terstond daarop naar Laeken vertrokken.

— De *Emancipation* had onlangs met uitbundigen lof gesproken van een stoomwerktuig te Sars Longchamp, van 300 paardenkracht, dat de bewondering van alle kenners wegdroeg en op het vaste land zonder weêrga was. Uit eene beschrijving, welke thans de *Mercure Belge* van ditzelfde werktuig geeft, schijnt men op de lofspraak van de *Emancipation* veel te kunnen afdingen, daar de machine, die van ten hoogste 200 paardenkracht is, in vele opzigten gebrekkig is en aan hare bestemming niet beantwoordt.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 8 October.

Heden namiddag, te 5 uren, is Z. M. de Koning alhier van het Loo terug gekeerd. De verdere Koninklijke familie wordt in het begin der volgende week verwacht.

— Op Donderdag, den 22 October aanstaande, zal in het lokaal der Maatschappij *Diligentia*, te 's Gravenhage, de feestviering plaats hebben wegens het Vijftigjarig Bestaan van het Genootschap: *Tot verdediging van de Christelijke Godsdienst tegen derzelver hedendaagsche Bestrijders*, opgerigt in *'s Gravenhage*; bij welke plegtige gelegenheid eene redevoering zal gehouden worden door den hoogleeraar *H.J. Royaards*, tijdelijken voorzitter van Bestuurders. Behalve de leden des Genootschaps, voor welken de toegang tot deze plegtigheid geopend is, zijn tot bijwoning derzelve bijzonder uitgenoodigd de nog in leven zijnde schrijvers van verhandelingen, die door het Genootschap met den gouden eereprijs zijn bekroond geworden.

HAARLEM den 9 October.

Heden viert de burgemeester dezer stad, jr. *David Hoeufft*, in den echt verbonden met vrouwe *Eva Jacoba Gerlings*, zijn vijftigjarig huwelijksfeest. Sedert het herstel van Nederlands onafhankelijkheid, bevindt de heer *Hoeufft* zich aan het hoofd van het stadsbestuur; en heeft hij, gedurende dit tijdsverloop van bijna tweeëntwintig jaren, de algemeene achting in eene zeer hooge mate weten te winnen. Om, op dezen voor hem en de zijnen zoo heugelijken dag, van die achting eenig blijk te geven, heeft zich uit het midden der burgerij eene kommissie gevormd, door welker bestel, uit haren naam, tegen dezen avond, ter eere van deze gouden bruiloft, eene luisterrijke illuminatie wordt verordend.

GRONINGEN den 12 October.

Nadat men voor eenige dagen in de *Haarlemsche Courant* de tijding van het overlijden van Mevrouw Hamaker, geboren Camper, aan de roodvonk, had gelezen, meldt nu de *Leidsche Courant* het volgende treurige berigt:

Leiden *den 8 October.*

Wij vernamen heden de zoo droevige tijding van het afsterven van den Hooggeleerden Heer Hendrik Arent Hamaker, *Hoogleeraar in de Oostersche Letteren aan de Leidsche Hoogeschool, Ridder van de Orde van den Nederlandschen Leeuw, Lid van onderscheidene geleerde Genootschappen.* In den bloei zijner jaren, na eene hevige ziekte van weinige dagen, acht dagen na het afsterven van zijne geliefde gade, door den dood weggerukt, betreuren zijne vrienden en leerlingen, betreuren allen, die hem kenden en eenigzins konden waarderen, hem, die, zoo als wij zouden zeggen, te vroeg van de aarde is weggenomen. Anderen mogen zijne kundigheden, zijne verdiensten, gaven en bekwaamheden schetsen, wij vermeten ons zulks niet; de afgestorvene is boven onzen lof verheven. Met roem bekend niet alleen in zijn Vaderland, maar ook buiten hetzelve, ja in geheel Europa, was hij het sieraad dezer hoogeschool; altijd bezig, altijd werkzaam, om zijne groote verkregene kundigheden zoo mogelijk verder uit te breiden, verspreidde hij een licht over zaken, die tot nog toe onbekend waren; getuigen zijne menigvuldige uitgegevene werken, getuigen de Akademische voorlezingen, vóór eenigen tijd gehouden en door den druk bekend gemaakt. Met zijn afsterven is dan zijne gedachtenis niet vergaan; hij leeft door zijne werken, hij leeft in het hart zijner vrienden en betrekkingen, die zijne nagedachtenis zullen bewaren en aan de nakomelingschap overbrengen.

Hendrik Arent Hamaker, geboren te Amsterdam, den 25 van Sprokkelmaand des jaars 1789, werd, in den jare 1817, van Franeker, waar hij hoogleeraar der Oostersche talen was, herwaarts geroepen ter bekleeding van het buitengewoon hoogleeraarsambt in die talen, en dat van uitlegger van het legaat van *Warner*. Hij aanvaardde zijnen post, op den 11 van Wijnmaand, met eene redevoering *over de Mohammedaansche Godsdienst, een krachtig hulpmiddel tot opwekking van krijgsdeugd bij de Oosterlingen.* In den jare 1822 tot gewoon hoogleeraar bevorderd, hield hij, op den 28 van Herfstmaand, eene redevoering *over het leven en de verdiensten van* William Jones, welke in de *Annales* van 1822—1823, gelijk de eerste in die van 1817—1818, gedrukt is.

Op Dingsdag, den 27 October 1835, des middags te 12 uren, zal, aan het lokaal van het Gouvernement, te Assen, worden aanbesteed:

Het aanleggen der aardebaan, en daartoe betrekkelijke werken, aan bruggen en dammen, voor een gedeelte des grooten wegs der eerste klasse no. 1, zijtak no. 2, tusschen Assen en Meppel, in de gemeente Havelte, en wel bepaaldelijk tusschen de Boskamps- en Pijlbruggen, hebbende eene lengte van 3863 ellen, met de leverancie van alle daartoe benoodigde materialen.

Het bestek, op betwelk deze aanbesteding zal plaats hebben, zal ter lezing liggen op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de bestekken van Waterstaats-werken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Men leest de onderstaande aankondiging, welke in ernst gemeend schijnt, in het *Handelsblad* van den 9 dezer.

AANZOEK TOT HUWELIJK.

Een Jongman van 26 jaren, van de Protestantsche Godsdienst en van een flink en aangenaam uiterlijk, vrolijk van geaardheid en ijverig in zijne affaire, de lederhandel; die daarbij het looijen, verwen, en al wat er verder toe behoort grondig verstaat; sedert verscheidene jaren goede zaken drijvende, en die het bezit in eigendom te verwachten heeft van de aanzienlijke lederfabrijk, welke hij thans bewoont, en die in een aangenaam oord van ons Vaderland is gelegen, wenscht met een Meisje uit den Burgerstand in het Huwelijk te treden, en kiest daartoe dezen weg van openlijke bekendmaking, omdat hij in zijne woonplaats geene, hem voegende, gelegenheid vindt.

Hij verlangt een gezond, huishoudelijk opgevoed Meisje, bevallig van gelaat en leest, en goed van inborst; een matig kapitaaltje, hoewel geene volstrekte voorwaarde, zoude echter gewenscht zijn.

De hierop reflecterenden gelieven zich met beslotene Briefjes, *franco*, onder letter P. B. A., te melden onder adres van den Boekhandelaar *H. M. Schonekat*, te *Amsterdam*.

Al de geheimhouding, welke eene zoo kiesche zaak vereischt, zal stiptelijk in het oog gehouden worden.

Hoorn den 1 October. Uit het vermelde zestal van predikanten is door den breeden Kerkeraad der Hervormde Gemeente alhier dit drietal gemaakt: DD. *van Hoogstraten*, *van der Leeuw* en *Hooykaas*, en daarvan beroepen ds. *J. F. van Hoogstraten*, predikant te Lochem.

Mengelwerk.

DICHTSTUKJES VAN *J. PENON*.

Te *Groningen*, bij J. Oomkens, 1834. In 8vo postf., 103 Bladz.
De prijs is *f* 0 — 80.

Mijn oordeel over de gemelde Dichtvruchten zal men in de hier volgende Antikritiek vinden, welke ik, voor zoo ver ik mij nog herinner, nagenoeg in die bewoordingen, eenige maanden geleden, naar den *Recensent ook der Recensenten* zond, om eene, in dat Maandwerk geplaatste zeer partijdige en onbillijke Beoordeeling dier *Dichtstukjes* te keer te gaan.

» Antikritiek van Mr. B. H. LULOFS op eene Beoordeeling der *Dichtstukjes* van den Heer J. Penon, voorkomende in No. 3 van den » *Recensent ook der Recensenten* des jaars 1835.

» Daar men in de gemelde Recensie der Eerstelingen van een' bescheiden » jongman, die, wegens zijne vlijt en goed gedrag, aan onze Groningsche » Hoogeschool altijd eene billijke achting heeft genoten, ook mijn' naam genoemd » heeft, en er zich over verwondert, dat ik den Heer P. het uitgeven zijner » dichtstukjes niet heb afgeraden, zij hier met een enkel woord gezegd, dat ik » over die jeugdige lettervruchten in het minst zoo ongunstig niet denk, als de » Heer Recensent doet, die ons echter het bewijs voor dit zijn gevoelen schuldig » is gebleven. Want zeker, het heet toch niet bewijzen, als men, met eenig vertoon » van geleerdheid, een paar plaatsen uit den Latijnschen Dichter Horatius aanvoert, » *maar vergeet door gronden aan te toonen, dat die plaatsen werkelijk op den* » *Heer* P. *toepasselijk zijn.* Nog minder doet het iets af, dat de Recen- » sent eenige, *werkelijk zeer onberispelijke dichtregels* uit een *Wapenlied* van » den jeugdigen Schrijver aanhaalt, en dan te kennen geeft, dat dezelve » toch niet zoo goed zijn, als Tyrtaeus, of zelfs maar theodor körner ze » gemaakt zouden hebben (*). Waarlijk, eene matige vordering, van een » jong mensch te eischen, dat hij maar oogenblikkelijk twee der beroemdste » Dichters van krijgsliederen uit vroeger en later tijd evenare!!! En is er, » voor het overige, een enkele regel in het door den Recensent aangehaalde couplet, » die of taalkundig, of stilistisch, of prozodisch gebrekkig is? — Wat mij » betreft, ik houde het er voor, dat, ofschoon de Muze van den Heer P. nog » op verschillende plaatsen hare jeugd en onervarenheid verraadt, er toch in ver- » scheiden harer uitboezemingen zeer veel gevoel, en wat men *dichterlijke Fan-* » *tazie* noemt wordt aangetroffen, en dat die Zangster, die meestal nog maar » vertaalt, in het minst niet verdiende zoo barsch en met zulk een bullebaks- » gezigt aangegrijnsd te worden, als in de gemelde Recensie gedaan is. On- » der het volgende dichtstukje, b. v., getiteld: *Aan* Lize, *bij den dood van haar* » *kindje*, zoude ik, en misschien menig een beter dan ik, gaarne mijn' naam » willen zetten.

Schrei niet langer, lize, neen,
Staak uw klagen en geween!
Droeve, wisch uw tranen af,
Stort u zelve niet in 't graf!

Schrei niet langer, lize, neen
Al het aardsche is maar ter leen;
Alles, waar uw blik ook weidt,
Predikt u vergank'lijkheid.

't Roosje prijkte in vollen fleur,
En gij roemdet pracht en geur;
Fluks stortte er een windvlaag neêr,
En het roosje was niet meer.

Lize! hef 't weemoedig oog
Stil, gelaten, naar omhoog!
God, die 't wichtje sterven liet,
God is liefde; mor dan niet!

Weggerukt van 's aardrijks boord,
En verplant in beter oord,
Groeit het op in liefde en deugd,
Rijp gewis voor Hemelvreugd.

Schrei niet, schrei niet langer, neen,
Staak uw droef en bang geween!
Bij den troon van zijnen God
Smaakt uw Engel 't zaligst lot.

» Verdient een bundeltje, waarin dergelijke stukjes voorkomen, en dat, over » het algemeen, zuiver van taal, stijl en prozodij, en (wat in onzen winderigen, » bombastischen tijd veel zegt) vrij van bombast is, verdient het, vraag ik, zoo » gehavend te worden? Moet men zóó uit zijn veilig donker de banbliksems zijner » magtspreuken op een' jong Autheur afschieten? Heet dat niet eene pas ontlui- » kende bloem nog half in haren knop verstikken?

» Behaagt de wat uitlandsche *trant als trant* van Poëzij des Heeren P. den Heer » Recensent niet, hij bedenke, dat hier niet de vraag geldt, wat zijn *individuéle* » smaak, maar wat goede smaak in het algemeen is, en hij herinnere zich het » versje van onzen geestigen Staring, waarin ik mij evenwel, om niet te » scherp te zijn, hier eene kleine verandering veroorloof.

Aan X.

Wat *u* smaakt, hoeve ik niet te weten,
Heer Zoïlus! met uw zoo teedre maag.
Wat bij gezonde liên goê mondkost wordt geheeten,
Dat is 't, waarnaar ik vraag.

» Zie daar, wat ik mij verpligt heb gerekend ten aanzien der gemelde Recensie » op te merken! Ik werd daartoe almede aangespoord door waarheidsliefde en eene » billijke verontwaardiging over de alleszins *inhumane* wijze, om een' verdien- » stelijk leerling of gewezen leerling (want ik geloof, dat de Heer P. onze Hoo- » geschool reeds verlaten heeft) der Groningsche Akademie, bij zijne eerste in- » trede in de Letterkundige wereld te beoordeelen.

» En zoo stel ik hier openlijk mijn oordeel, *met mijn' naam onderteekend*, » tegen dat van een' *naamloos* Beoordeelaar over. Het geëerde Publiek moge » verder beslissen! Wil de Heer Recensent mij de eer aandoen van met zijn' » naam ten voorschijn te treden, ben ik verder altijd tot Zijn Ed. orders.

» Groningen, 6 April 1835. *Mr.* B. H. LULOFS,
» Hoogleeraar in de Nederlandsche Letterkunde en
» Welsprekendheid, Lid van het Konink-
» lijk Nederlandsch Instituut, enz."

Deze Antikritiek, ofschoon in tijds genoeg gezonden, wilde men eerst eene week of acht later, en dan met Aanmerkingen plaatsen.

Ik antwoordde, dat ik ze dan als *mostaard* (gelijk men 't wel noemt) *na den maaltijd* beschouwde, en de plaatsing niet begeerde. Nu moge ze hier staan, niet meer als Antikritiek, maar om tot eene kleine aanbeveling der Dichtstukjes van den Heer P. te strekken. — De Heer P. ga ijverig voort, beide in Proza en in Poëzij, zich op juistheid en naauwkeurigheid van uitdrukking toe te leggen, en verzuime voor vreemde, inzonderheid voor de door hem, zoo 't schijnt, geliefde Hoogduitsche Letterkunde, vooral ook niet onze eigene klassieke vroeger en later Schrijvers, een' Hooft, Vondel, Bilderdijk, Staring (†), enz., enz. Dan zal hij volkomen de kracht en den nadruk van het Hollandsch leeren verstaan, en wat het zegt in onze taal zich kort, levendig, schilderachtig, juist, en naar den aard van elk onderwerp gepast uit te drukken.

Ten slotte hier nog de volgende zoetvloeijende vertaling of navolging des Heeren Penon van een roerend stukje des beroemden Claudius, *bij het graf van zijnen Vader.*

Vrede daal op dezen grafsteen neêr,
Zoete vreê des Hemels! — Ach! een' braven
Hebben ze in dit graf begraven,
En mij was hij meer!

Als een star, met vonk'lend licht omkleed,
Zag hij blijde en vriend'lijk op mij neder;
Nooit vergelde ik aan hem weder,
't Geen hij aan mij deed.

Hij ontsliep! Nu dekt hem 't ruw gesteent'.
Zachte en zoete troost van God gegeven,
En 't gevoel van beter leven
Zweev' om zijn gebeent!

Tot eens jezus christus, onze Heer,
Minzaam hem zal wekken. — Ach! een' braven
Hebben ze in dit graf begraven,
En mij was hij meer!

Dit heette ik een juweeltje van eenvoudig-liefelijke Poëzij. Zie daar eene bloem, die, ook bij het overplanten uit Duitschen op Hollandschen bodem, geurs en kleurs genoeg behouden heeft!

B. H. LULOFS.

(*) De Dichtregels uit het *Wapenlied* zijn de volgende:

Kom, makk'renrij! kom op in 't veld!
Het slagzwaard van den wand;
Den braven Vorst ter hulp gesneld,
En 't dierbaar vaderland!
Neen, langer niet de stem gesmoord,
Die spreekt in onze borst;
Komt, Broed'ren, komt de beê verhoord
Van Vaderland en Vorst!

Komt! strijden wij met ouden moed
Voor Neêrlands dierbren grond!
Verzeeg'len wij met *eigen* bloed
Der vad'ren eedverbond!
Hun leus » verwinnen of de dood"
Versiere ook onze vaan;
En wijze in 't barnen van den nood,
Ons de echte gloriebaan! enz.

Na de aanhaling dezer Dichtregelen nu zegt de Heer Recensent: » Inderdaad, men behoeft niet eens bekend te zijn met de krijgszangen van Tyrtaeus, maar onder de nieuweren alleen met die van den jeugdigen Körner, om eene vergelijking ten nadeele van den Heer P. te maken." — Zonderlinge aanmerking, herhalen wij. — En waarom zou de uitdrukking » *eigen* bloed" te gispen zijn, gelijk de Heer Recensent schijnt te willen aanduiden, doordien hij in zijne aanhaling het woord *eigen* met eene andere letter heeft laten drukken? » *Eigen* bloed" is hier zeer gepast. De jonge Dichter wil zeggen: bloed, niet van gehuurde soldaten, maar van ons-Studenten zelve, of wel bloed, zoowel uit onze eigene wonden, als uit die des vijands lekend.

De twee overige, door den Heer Recensent niet aangehaalde coupletten voorts van het gemelde *Wapenlied* verdienen even weinig een vitziek neus-opschorten. Zij luiden, als volgt:

Welaan! het Vaderland gered
Uit dezen veegen staat!
Op ieders hoofd de dood gezet,
Die Neêrlands wetten smaadt!
We ontrukken niet, met snooden hoon,
Aan and'ren have en grond,
Neen, neen, wij strijden voor een kroon,
Die Belg en Gauler schond!

Komt, makkers, komt, rukt uit in 't veld,
Het harnas kloek getorscht!
Het Vaderland ter hulp gesneld
Met onzen dierb'ren Vorst!
Komt, makkers, komt, het zwaard ontbloot!
De vijand moordt en brandt!
En vallen we eens, — de schoonste dood,
Is die voor 't Vaderland!

Heeft de Oorlogsmuze hare vereerders niet wel eens slechter aangeblazen, geëerde Lezer? Waarlijk, het *Wapenlied* verdient allen lof.

(†) Ik noem hier bepaaldelijk ook den Heer staring, wijl ik dezen voor een' der geestigste, zinrijkste, taal- en stijlkeurigste Schrijvers van onzen tijd houde. Waarover een enkel woord in de Voorrede van mijn *Kort Overzigt van de Geschiedenis der Nederlanden.* Gron. 1835.

NEDERLANDS INDIË.

Nadat er eenigen tijd een hevige pennestrijd geweest is over het stelsel van kultuur van indigo, suiker, koffij, enz., door den Gouverneur-Generaal VAN DEN BOSCH op Java ingevoerd, hetwelk door sommigen hoogelijk wordt geprezen, door anderen bitter gelaakt, is er nu een allerbelangrijkst artikel over deze zaak in het dagblad van 's Gravenhage te vinden, onderteekend door *J. Kruseman*, Oud-Directeur der Middelen en Domeinen van Neêrlands Indië. Het heft op de volgende welsprekende en schilderachtige wijze aan:

Het is inderdaad niet vreemd, dat na jaren lang, als het ware, te hebben gesluimerd en zich in het Vaderland zoo weinig over onze Indische bezittingen te hebben bekommerd, alsof dezelve *niet* bestonden, en na met een onverschillig oog te hebben aangezien, of de Hollandsche handel op Oostindië verliezen aanbragt, door vreemden werd gedreven, of zich naar het zuidelijk gedeelte des Rijks verplaatste, men thans begint te ontwaken, nu eerst, ten gevolge der oprigting van de Nederlandsche Handelmaatschappij, vervolgens door de afscheiding van België, en later door de uitbreiding, welke de Gouverneur-Generaal VAN DEN BOSCH aan de kulturen op Java en Sumatra gegeven heeft, onze Hollandsche Oostindische handel en scheepvaart tot eene nooit gekende hoogte zijn opgevoerd; nu de scheepstimmerwerven in ons Vaderland, de touwslagerijen, de zeilmakerijen en een aantal bedrijven, met de zeevaart in verband staande, ons aan vervlogene eeuwen terug doen denken; nu de prijzen der koloniale waren eene vastheid hebben verkregen, welke de uitgedoofde spekulatiegeest heeft doen herleven en het vertrouwen heeft terug gebragt; nu de heerlijkste vooruitzigten zijn geopend, om dezen bloeijenden en gewenschten staat van zaken meerder stabiliteit en uitgebreidheid te zien verkrijgen; nu al deze groote en directe voordeelen niet alleen worden verkregen, zonder eenige geldelijke opofferingen uit 's Rijks schatkist ten behoeve der Oostindische bezittingen, maar die bezittingen bovendien voorzien in de kosten, welke de Westindische koloniën en die ter kuste van Afrika vereischen, en voorts nog belangrijke sommen aan de Natie geven, om de zware Staatsuitgaven te gemoet te komen; nu alom in Neêrlands Indië rust en vrede heerschen; nu men, eindelijk, in één woord, meer en veel meer heeft verkregen, dan men ooit heeft durven en kunnen denken, dat men door en uit de Oostindische bezittingen zou verkrijgen; — ik herhaal, het is niet vreemd, dat men thans begint te ontwaken; maar is het, om dankbaar een oog te vestigen op al de vermelde daadzaken? Is het, om te *Rotterdam* en te *Amsterdam* zich te verlustigen in het gezigt van het aantal Oostindische schepen, dat schier dagelijks met rijke ladingen de Maas of het Y komt opzeilen of derwaarts vertrekt, ten einde onzen voorraad, onze stapelplaats van *Koffij*, *Suiker*, *Tin*, *Specerijen* en een aantal andere artikelen te vermeerderen? Is het, om met belangstelling den levendigen hamerslag te hooren, welke op de scheepstimmerwerven de stilte vervangen heeft, die daar vroeger heerschte? Is het, om met een waar genoegen het gewemel te zien van zich, als het ware, verdringende makelaren, cargadoors, schuitenvoerders, wagendragers, pakkers, slepers, kruijers, enz.? Om, eindelijk, den God, die steeds over Nederland heeft gewaakt, te danken, dat Neêrlands Indië, hetwelk door den moed en het beleid onzer Vaderen is verkregen, door volgende geslachten trouw voor ons is bewaard, en hetwelk wij, ten koste van ons bloed en onze schatten in latere tijden en vooral in de jongst verloopene jaren (met het jaar 1830 geheel geëindigd), hebben mogen behouden, thans ongestoord door ons wordt bezeten, en wij daarvan de schoonste vruchten mogen plukken? Vruchten, waardoor alleen Nederland kan blijven, wat het thans is, waardoor alleen de dure verpligtingen, welke op ons land rusten, en de zware lasten, die op ons liggen, kunnen voldaan en gedragen worden, waardoor het kleine Nederland zich eenmaal tot een rijk en magtig volk heeft kunnen verheffen, en zonder welke het van lieverlede tot verval en armoede zou worden gebragt; want met en door Oostindië zijn wij groot geworden, zonder en met Oostindië zullen wij een weinig beduidend volk worden.

Neen, deze zijn de gevoelens niet, welke de pen hebben doen in handen nemen, om over Indië te schrijven, maar men schijnt hoofdzakelijk den Man, onder en na wiens bestuur in Indië de voormelde resultaten zijn verkregen, en de opgenoemde vooruitzigten zijn geopend, bij den met Indië en Indische aangelegenheden onbekenden te doen voorkomen, als waren zijne handelingen en verrigtingen even verderfelijk voor Indië, als schadelijk voor het Moederland, en als ware het beter geweest, dat het opperbestuur van Nederlands Indië nooit door den Koning aan hem toebetrouwd ware geworden.

Hierop volgt eene redenering, gestaafd met bewijzen en berekeningen, waaruit moet blijken, dat het stelsel van kultuur, door den heer VAN DEN BOSCH ingevoerd, aanvankelijk de beste resultaten oplevert. Waarna de schrijver dus besluit:

Onder twee groote omstandigheden, die thans bestaan en die zoo veel hebben bijgedragen tot den gunstigen staat van Neêrlands Indië en van de Nederlandsche markt, maar waarover men, helaas! zoo vele klaagtoonen aanheft, kunnen echter alleenlijk die voordeelen duurzaam zijn. Deze zijn, zoo als ik bereids heb gezegd, het behouden van het tegenwoordig stelsel van kultuur in Indië, en het vervoeren der Indische produkten naar Nederland met Nederlandsche schepen, zoodanig, dat het van het Gouvernement zelf en van eenige weinige kooplieden afhangt, den tijd voor derzelver verkoop te bepalen, en de hoeveelheden, welke zullen worden verkocht. De ondervinding heeft thans voldoende geleerd, dat het niet mogelijk is, de voornaamste zoogenaamde koloniale waren op bestendige prijzen te houden, indien de groote handel in dezelve niet regelmatig geschiedt en in de handen van eenige weinigen is. Hebben wij niet gezien, welke vastheid de markt heeft verkregen, nadat men begonnen is van Gouvernementswege de Oostindische produkten aan de Handelmaatschappij te consigneren of aan haar af te staan, en heeft de tweede hand, welke zoo snel achteruitging, zich sedert dien tijd niet wederom verheven? Ik vraag het gerustelijk, of zulks het geval zoude zijn, indien, even als vroeger vóór de oprigting der Handelmaatschappij, de aanzienlijke hoeveelheid produkten, welke in de laatste jaren alhier zijn aangebragt, voor rekening van Engelsche, Amerikaansche en eenige partikuliere Hollandsche huizen waren ingevoerd? Wie durft slechts vijf duizend balen koffij op spekulatie koopen, als hij vreest, dat er morgen drie à vier schepen zullen binnen vallen, waarvan de ladingen *à tout prix* dadelijk moeten worden van de hand gezet? Dat men dan het hoofddoel voor oogen houde, en zulks op alle mogelijke wijs trachte te bevorderen, en wat is hetzelve?

1°. Rust en vrede in Indie;

2°. Eene ruime produktie van in Europa en elders gewilde voortbrengselen, verkregen op zoodanige wijs, als met de zeden, gewoonten en begrippen der inlandsche bevolking het best overeenkomt;

3°. Die produkten op de Nederlandsche markt te doen komen met Nederlandsche schepen;

4°. De Indische bezittingen, zoo veel bestaanbaar is, ook meer direktelijk te doen bijdragen tot de zware lasten, die Nederland te dragen heeft;

5°. Den grooten Indischen handel zoodanig te regelen of te leiden, dat dezelve nooit nadeelig of te wisselvallig wordt.

Worden deze hoofdbedoelingen bereikt, en waarbij de Natie in het algemeen belang heeft, dat men dan de middelen vasthoude, welke dezelve kunnen bevorderen, en zich daarvan niet door bedenkingen van eenen geheel ondergeschikten aard terug doe houden, al moeten eenige partikuliere belangen dan ook daaraan worden opgeofferd.

Zoo lang wij ondervinden, dat de voormelde bedoelingen werkelijk, zoo als, Gode zij dank! thans het geval is, bereikt worden, en er geene grondige redenen bestaan, om aan de voortduring daarvan te twijfelen, kunnen wij met vertrouwen de toekomst te gemoet zien. Ik noodig daarom dan ook een iegelijk uit, die andermaal, met welk doel ook, openlijk te voorschijn zoude willen treden met bezwaren, voorspellingen, aantijgingen en dergelijke, Neêrlands Indië en den Indischen handel betreffende, vooraf zich zelven in gemoede af te vragen, of hij overtuigd is, *wezenlijk nut te zullen stichten*, en vooral, of hij de zekerheid heeft, dat zijne verkregene kennis, ondervinding en informatiën zoo waar en zeker zijn, dat hij zich daarop volkomen kan verlaten. Heeft hij die overtuiging niet, dat hij dan zijne pen ter zijde legge, en zijne bezwaren en bedenkingen mededeele aan, of nadere inlichtingen trachte te verkrijgen van hen, die in staat zijn dezelve te geven, waartoe ik mij nu en voor alsdan aanbiede, voor zoo verre namelijk de op mij rustende verpligtingen mij daartoe de vrijheid geven.

De dichtregelen, waarvan ik hier eene vertaling aanbied, zijn uit een werkje van den bekenden Hoogduitschen Proza-schrijver en Dichter LA MOTTE FOUQUÉ, dat in de maand Mei j.l. te Halle is uitgekomen, en den titel voert van: "*Die Welt-Reiche zu Anfange des Jahres 1835.*" — Daar het mij, en voorzeker menigeen' met mij, altijd aangenaam is den lof van het Vaderland door vreemden te hooren vermelden, zullen deze regelen, al zijn dezelve hier en daar ook wat zeer vleijend en zonder bijzonder groote Poëtische waarde, misschien niet zonder genoegen gelezen worden. In het genoemde werkje vindt men mede een dichtstukje op onze naburen de Belgen, waarvan mogelijk in een volgend nommer ook eene vertaling zal volgen.

HOLLAND.

o Edel volk van Nederland!
Van 't vrije, duur gekochte strand,
Dat ge eens, wat ongehoord bestaan!
Ontwoekerd hebt aan d' Oceaan.

Gelijk een dam zich zelf formeert,
Tot hij in 't eind de baren keert,
Werkt gij, hoe ook de tijdstroom woed',
Onmerkbaar, langzaam, maar met moed.

Gij maakt geen vreesselijk misbaar,
Maar uwe Heldenvuist is klaar,
Waar 't geldt een koene, schoone daad,
Doch altijd slechts na rijp beraad.

Gij vraagt niet, wat men van u zegt,
Maar stuurt uw vaartuig, goed en regt,
Met forsche hand door zee en meer;
En mint uw' Koning, hij u weêr.

Gij zijt één vreedzaam huisgezin,
Waar liefde woont en broedermin,
Waar elk bewaakt zijn hof en huis
En vijand is van vreemd gespuis.

Oranje *en* Tromp *zien vrolijk neêr,*
Met Ruiter's *geest, uit hooger spheer,*
Op d' onverschrokken mannenmoed
Van Hollands fieren heldenstoet.

Vraagt me iemand, waar nog braafheid troont,
Waar oude helden-moed nog woont?
Hem wijs ik dadelijk het strand
Van dat gelukkig Nederland.

V. H.

AANKOMST EN VERTREK VAN SCHEPEN.

Den 7 October is te Harlingen gearriveerd kapit. *Geert H. Haverbult*, met het kofschip *de Eendragt*, komende van Noorwegen.

LIJST DER NEDERLANDSCHE SCHEPEN, WELKE DE SOND GEPASSEERD ZIJN.

Den 29 Sept. H. J. Korter, *Anna* (Pekel-a), van Amsterdam naar de Oostzee.
H. L. Roelfsema, *Hillechina Geerdina* (Veendam), v. Helder n. de Oostzee.
Den 30 Sept. H. H. Scholtens, *juffer Hendrika* (Groningen), van Dantzig naar Bordeaux.
Den 1 Oct. P. Pijbes, *Johanna Geertruda* (Pekel-a), van Amsterdam naar de Oostzee.
S. L. Stellingwerf, *Jeremias* (Amsterdam), van Narva naar Amsterdam.
J. H. Deddes, *Harmonie* (Veendam), van Petersburg naar de Zaan.
Den 2 Oct. D. D. Flik, *Goede Hoop* (Veendam), van Amsterdam naar Riga.
ELSENEUR den 3 October 1835. De Wind Zuidelijk.
Den 5 Oct. R. T. Feninga, *de Welvaart* (Muiden), van Koningsbergen n. Duinkerken.
J. J. Brans, *Vriendschap* (Groningen), van Dantzig naar Amsterdam.
Den 6 Oct. G. J. Munneke, *Margaretha Hendrika* (Veendam), v. Rouaan naar Rostock.
K. H. Plukker, *Martha Alida* (Pekel-a), van Jeverland naar de Oostzee.
Jan H. de Boer, *Johanna Margaretha* (Amsterdam), van Amst. n. Petersb.
G. T. Barst, *Engelina* (Schiermonnikoog), van Petersburg n. Amsterdam.
ELSENEUR den 7 October 1835. De Wind Westelijk.

*** Bij de ondergeteekenden zijn ontvangen voor de noodlijdenden van den brand, op den 3 September j.l., in het ambt Vollenhove, de navolgende giften:

Van O.	*f*	1 — 25,
Van B.	-	5 — 00,
Volgens vroegere opgaven	-	111 — 50,
	f	117 — 75,

waarvoor den Gevers bij deze regt hartelijk dank wordt gezegd.

GRONINGEN den 12 Oct. 1835. E. DE BOER & ZONEN.

GEWONE BESLOTENE VERGADERING van het DEPARTEMENT *GRONINGEN* der Maatschappij: *Tot Nut van 't Algemeen*, op Woensdag, den 14 October 1835, des avonds te 7 uren, ter gewone plaats. — Verslag van den Penningmeester. — Verslag van de Kommissie *tot aanmoediging van nuttige handwerken en bedrijven*, mede belast met het toezigt over de *Departements-Herhalingsschool.*

Namens het Bestuur:
L. B. LOHMAN, *Secretaris*

*** KOMMISSARISSEN over de SPIJSUITDEELING aan BEHOEFTIGEN te *Groningen* verwittigen de belanghebbenden, dat de REKENING en VERANTWOORDING van hun verrigte in het afgeloopen Winter-saizoen, van Dingsdag, den 13 October 1835, gedurende acht dagen, ter naziening ligt ten Huize van Mejufvrouw de Weduwe KUILENBERG, aan de Groote Markt.

Uit naam van Kommissarissen voornoemd:
MUNNIKS.

HYDRO-OXIGENE GAS-MICROSCOOP,

bij H. VAN DER LAAN, aan de Groote Markt.

De ondergeteekende, dankbaar voor het gunstig bezoek, waarmede zijne verwonderlijke voorstelling van Natuurkunde wordt vereerd, heeft de eer te berigten, dat hij, op vereerend verzoek van het kunstminnend Publiek, alhier nog deze week zal blijven en gedurende dien tijd, onder anderen, ook verscheidene KRISTALLISATIËN van ZOUTEN, ENZ., alsmede eenige LEVENDE LUCHTINSEKTEN ten toon zal stellen. Zijn Spektakel is geopend des avonds te 7, 8 en 9 uren, alsook op DINGSDAG en VRIJDAG, des morgens te half twaalf, half een en des namiddags te drie uren. Entrée 60 Cents.

Wanneer een Gezelschap eene Vertooning afzonderlijk verkiest, gelieve men zich bij tijds te vervoegen; zich in de protectie van het geëerde Publiek aanbevelende.

L. B. VAN OVEN.

GEBOORTE-, HUWELIJKS- EN STERFBERIGTEN.

*** Door Gods goedheid verloste heden gelukkig van eenen welgeschapenen ZOON LEONARDA BOLT VAN HEIJNINGEN BOSCH, geliefde Echtgenoot van

OUDWOUDE (*Vriesland*) J. H. NANNINGA,
den 9 October 1835. *Predikant.*

Familie en Bekenden gelieven dit berigt als eenige bekendmaking aan te nemen.

*** Mijne hartelijk geliefde Echtgenoot ELZIJNA STARKE verloste heden nacht vrij voorspoedig van eenen welgeschapenen ZOON.

LEEUWARDEN A. EISMA, Tz.
den 11 October 1835.

Familie, Vrienden en Bekenden gelieven deze algemeene tevens voor bijzondere kennisgeving aan te nemen.

*** SLOCHTEREN den 7 October 1835. Tot innige droefheid van mij en mijne Kinderen, overleed heden mijne teedergeliefde Echtgenoote AALTJE GEERTS MAATHUIS, in den ouderdom van ruim 45 jaren.

Deze dient zoo wel voor bijzondere, als algemeene kennisgeving.

A. N. DIJKHUIZEN.

*** Heden morgen te 6 uren trof ons een der gevoeligste slagen onzes levens, daar het den Alvermogende behaagde, het eerste pand onzes echts, onze lieve, veel belovende oudste Dochter MARIA ANTONETTA HARMANNA tot zich te roepen, in den jeugdigen ouderdom van ruim 22 jaren; zij stierf aan eene hevige longontsteking met zijdewee en onderscheidene toevallen, na eene foltering van bijna 20 dagen, geëvenredigd naar haar sterk ligchaamsgestel. Wij verliezen aan haar een zorgdragend, zachtaardig Kind, en haar Broeder en Zuster eene teer beminde Zuster. Hoe ons dit verlies treft, zal een ieder beseffen, die haren deugdzamen levenswandel gekend heeft; ons opbeurende door de verwachting, dat zij in betere gewesten zal zijn aangeland.

Verzoeken van Brieven van rouwbeklag verschoond te blijven.

EENRUM J. F. A. HINTZEN,
den 9 October 1835. J. R. HINTZEN, geboren CONES.

*** Door den Boekverkooper J. OOMKENS is op den 8 October 1835 ter Vertaling vertoond:

C. J. P. SPITTA, PSALTER UND HARFE. Eine Sammlung christlicher Lieder zur häuslichen Erbauung; 2te vermehrte Auflage. Leipzig 1834; en Dr. *F. THEREMIN*, ABENDSTUNDEN. Berlin 1834; — terwijl door denzelfden Uitgever alom is verzonden:

R. G. RIJKENS, de GESCHIEDENISSEN van ons VADERLAND, voor de Hoogste Klasse eener Lagere School, en mede voor aankomende Onderwijzers. - Eerste Stukje, 8vo, à 60 Cents.

R. G. RIJKENS, EERSTE LEERBOEK voor MEERBEJAARDEN, die nog niet Lezen kunnen, ten dienste van Zondags- en Liefdescholen, 8vo, à 20 Cents.

*** Bij den Boekhandelaar en Boekdrukker J. C. VAN KESTEREN, te *Amsterdam*, is op heden van de Pers gekomen en alom verzonden:

I. *A. J. VAN DER AA*, HERINNERINGEN UIT HET GEBIED DER GESCHIEDENIS *betrekkelijk de NEDERLANDEN*, één deel kompleet, met gegraveerden titel en vignet. . . . . . . *f* 3 — 60.

II. HERINNERINGEN UIT MIJNE TIENJARIGE MILITAIRE LOOPBAAN, door *S. A.*, één deel kompleet, met gegraveerden titel en vignet. . . . . *f* 1 — 50.

III. DE JODEN DEZER EEUW, of DE BOOSWICHT ZOO ALS ER WEINIGE ZIJN, naar het Hoogduitsch van *F. T. WANGENHEIM*, 2 deelen kompleet, met gegraveerden titel en vignet. . . *f* 4—80.
IV. DE MIRAKULEUZE MEDAILLE, *een Woord, dat geschied is aan alle Roomsch-Katholijken, die in* Rotterdam *en in de andere Vorstensteden van* Holland *wonen, tot een Profetenkind*, één deeltje kompleet. . . . . *f* 0—90.
V. DE DOCHTER VAN DEN VREK, of DE EDELMOEDIGE DIEFSTAL, Tooneelspel in twee Bedrijven, door *W. GREEVEN*. *f* 0—60.

Op HEDEN en MORGEN,

VERKOOPING van BOEKEN, ten Huize van H. VAN DER LAAN, aan de Breede Markt, door den Boekhandelaar R. J. SCHIERBEEK, Jr.

AANBESTEDING DER LEVERANCIEN VAN

LEVENSMIDDELEN, BRAND- en LICHTSTOFFEN,

TER DIENSTE VAN DE MILITAIRE ZIEKENZAAL TE *GRONINGEN*.

Krachtens autorisatie van het DEPARTEMENT VAN OORLOG en onder deszelfs nadere goedkeuring zal, op den 15 dezer loopende maand, aan de minstinschrijvenden, ten behoeve van voormeld Etablissement, worden aanbesteed de Leverancïen van:

a. VLEESCH,
b. WIT- en MUNITIEBROOD,
c. GORT en RIJST,
d. ZOUT, BOTER, KAARSEN, GROENE ZEEP, } bij het Ned. Pond;
BIER-AZIJN en PATENTOLIE,
e. ROODEN WIJN,
f. BIER, } bij de Ned. Kan;
g. HOLLANDSCHE BAGGERTURF, bij de 100 stuks;

alles voor den tijd van 12 maanden, in te gaan met den 1 Januarij aanstaande, en eindigende met den laatsten December daaraanvolgende.

h. AARDAPPELEN EN WORTELEN, waarvan de Leverancie een' aanvang zal nemen met den 1 November van het loopende Jaar, en eindigen zal, die der Aardappelen met den 15 Julij, en die der Wortelen met den laatsten Mei des volgenden Jaars; zullende voor de Leverancïen dezer beide artikelen moeten worden ingeschreven bij de Ned. Mudde, en daarbij tevens vermeld het gewigt dezer maat van ieder artikel.

Strekkende wijders tot narigt der gegadigden:

1) Dat de Voorwaarden, waarop deze Aanbesteding zal plaats hebben, van heden af ter lezing, en de Monsters van de aan te besteden Artikelen, welke daarvoor vatbaar zijn, ter bezigtiging zullen liggen in het Bureau van den ondergeteekende in de Ziekenzaal.

2) Dat voor de Artikelen, welke onder eene en dezelfde letter hiervoren zijn aangewezen, bij elkander in een afzonderlijk Biljet zal moeten worden ingeschreven; zullende op zoodanige Inschrijving, waarbij dit niet in acht is genomen, geen regard worden geslagen.

3) Dat de Naam, Voornamen en Woonplaats van den Inschrijver, mitsgaders die van zijne Borgen, duidelijk zullen moeten worden geschreven.

4) Dat de Prijzen der Inschrijvingen naauwkeurig, in *Schrijfletters en in Guldens en Cents en honderdste gedeelten van Cents* moeten worden uitgedrukt, en dat de Biljetten door de Inschrijvers zelve onderteekend moeten zijn.

5) Dat de Biljetten, behoorlijk op gezegeld papier geschreven en verzegeld, op het Bureau van de Ziekenzaal bezorgd en gestoken moeten worden in de daartoe bestemde geslotene Bus, uiterlijk des middags vóór twaalf uren van den dag der aanbesteding; na welk tijdstip geene Inschrijvingen meer zullen worden aangenomen.

6) Dat alle Biljetten, welke niet in den verlangden vorm zijn ingerigt, of op ongezegeld papier geschreven, alsmede die, welke eenige bijzondere voorwaarden bevatten, die niet bij het Bestek van Aanneming zijn vastgesteld, buiten aanmerking gehouden en verworpen zullen worden.

7) Dat van den Wijn en het Bier door den Inschrijver, ten gelijken tijde met het Biljet van Inschrijving, eene of meer behoorlijk gecachetteerde proeven zullen moeten worden bezorgd van de soort en kwaliteit van den Wijn of het Bier, welke de gegadigde aanneemt, tegen de bij het Inschrijvingsbiljet op te geven prijzen te leveren; en aan welke proeven zal moeten gehecht zijn een afzonderlijk verzegeld Biljet, waarin de naam en de woonplaats van den Inschrijver zullen moeten vermeld staan.

8) Dat de Inschrijvers en hunne Borgen van hunne gegoedheid, tot het behoorlijk volbrengen der Leverancïen, bewijzen van het Plaatselijk Bestuur zullen moeten overleggen; hetwelk echter dan eerst zal behoeven te geschieden, wanneer het zal gebleken zijn, dat hun de Leverancie is toegewezen, en in welk geval zij verpligt zullen wezen, binnen 24 uren, nadat hun daarvan zal zijn kennis gegeven, die bewijzen aan de Administratie van voormeld Etablissement te bezorgen, daar, bij gebreke van dien, over de Leverancïen nader zal worden beschikt.

GRONINGEN, *De Majoor, belast met het toezigt over*
den 6 October 1835. *voornoemde Ziekenzaal:*
FRANCK.

** De ondergeteekenden, GECOMMITTEERDEN uit het KOLLEGIE van REGENTEN over de GEVANGENIS te *GRONINGEN*, gedenken, op Donderdag, den 15 October 1835, te half drie, in het openbaar, en wel *blootelijk bij wege van Inschrijving bij beslotene Biljetten*, en *niet* (*zoo als vroeger heeft plaats gehad*) *bij Afslag*, aan de laagstinschrijvenden, onder nadere goedkeuring, uit te besteden de LEVERANCIE van de navolgende BENOODIGDHEDEN voor dat Gesticht, gedurende het jaar 1836, als: ROGGEBROOD, TARWEBROOD, RUNDVLEESCH, BOTER, AARDAPPELEN, GERSTEMEEL, GORT, GROENE ERWTEN, GROENTEN, ZOUT, PEPER, AZIJN, OLIE, KAARSEN, STROO, TURF en HOUT. — Die hiervan gading maakt, kome op den bepaalden tijd in het Gebouw der Gevangenis, alwaar, gelijk mede bij H. VAN DER LAAN, Kastelein aan de Breede Markt, te *Groningen*, de Conditiën van Aanbesteding ter lezing liggen. — De Biljetten van Inschrijving, *op zegel geschreven en door den Aannemer en twee Borgen geteekend*, zullen uiterlijk op den dag der Uitbesteding en wel vóór twee uren des namiddags, bij den Cipier der Gevangenis moeten worden ingeleverd.

GRONINGEN (*get.*) J. MUNNIKS.
den 6 October 1835. W. WOLTHERS.
T. J. TEN BERGE.

ADVERTENTIE.

Het GEMEENTEBESTUUR van *ZUIDLAREN* brengt ter kennis der belanghebbenden, dat de ZUIDLAARDER NAJAARSMARKT, als naar gewoonte, zal plaats hebben op DINGSDAG, den 20 OCTOBER aanstaande, en dat de LOTING voor de STANDPLAATSEN der ZADELMAKERS des Zaturdags bevorens, des morgens te elf uren, ten *Gemeentehuize* van *Zuidlaren* zal worden gehouden, alwaar tevens des MAANDAGS vóór de MARKT tot de uitgifte van Patenten door den Burgemeester zal worden gevaceerd.

Het Gemeente-Bestuur voornoemd:
Graaf VAN HEIDEN REINESTEIN.

VOOR HET RIJK.

De RIJKS ONTVANGER te *Oude Pekel-a* brengt hiermede den belanghebbenden ter kennis, dat op aanstaanden Donderdag, den 15 October 1835, des voormiddags te tien uren, ten zijnen Kantore, in het openbaar, bij gereed geld, zullen worden verkocht:

Driehonderd acht Kannen VOORLOOP van Buitenlandsch Gedistilleerd (BRANDEWIJN), gehalte drieëntwintig vijftiende graad.

OUDE PEKEL-A den 12 October 1835.

De Ontvanger voornoemd:
E. WILDEBOER.

OPROEPING van CREDITEUREN.

De Crediteuren van JEAN LOUIS LEDEBOER, Zeehandelaar en Wijnkooper te *Harlingen*, worden bij deze uitgenoodigd, om zich op DONDERDAG, den *negenentwintigsten October* e. k., des morgens te half tien, in persoon, of door eenen gevolmagtigde, te vervoegen op het voormalig Landshuis, te *Leeuwarden*, ter Vergaderzaal der Regtbank van Eersten Aanleg, zittende te *Leeuwarden*, als belast met de commerciële Regtsoefening aldaar, ten einde over te gaan tot de voorstelling van Provisionele Curatoren.

LEEUWARDEN den 8 October 1835.

De Regter-Kommissaris in het Faillissement van JEAN LOUIS LEDEBOER voornd.:
VAN WAGENINGEN.

Voor het BOELHUIS, in den CAROLIEWEG,

zullen, op Donderdag, den 15 October 1835, des namiddags te 2 uren, worden verkocht: diverse HUISMEUBELEN, MODERNE KAGCHELS, BEDDEGOED, VROUWEN LIJFSTOEBEHOOREN, AARDEWERK, ENZ., EN benevens eenige KUIPERS GEREEDSCHAPPEN. Te bezien des morgens van 9 tot 12 uren.

Voor het NIEUWE BOELHUIS, in de Zwanenstraat,

aanstaanden DONDERDAG, den 15 dezer, verkoop van eene groote partij HUISMOBILIA, waaronder KABINETTEN, CHIFFONNIERE, KAGCHELS, MANS- en VROUWEN KLEEDEREN, BEDDEGOED, ENZ. te bezien des morgens.

Op ZATURDAG, den 31 OCTOBER,

des morgens te 10 uren, zullen, door de Firma BOS & COMP., worden verkocht: 200 Stuks EIKEN BOOMEN, liggende aan het Horensche Diep, bij 't Tigchelwerk, en het Zuiderdiep in de Stad, beide aan het water en tot alles geschikt. — Zegt het voort.

** Ten overstaan van den Deurwaarder GLAS zal er, op Maandag, den 26 October 1835, des namiddags te 2 uren, te *Lellens*, bij Uitmijning Verkooping worden gehouden van 30 extra beste zware puik vette JONGE KOEIJEN, welke alle op de Landen bij den HUIZE *LELLENS* zijn Geweid. Des verkiezende, kunnen de Koopers het Vee nog eenigen tijd in de Weide laten blijven.

** Op WOENSDAG, den 28 October 1835, des voormiddags te 10 uren, zullen, te *Zuidlaren*, ten Huize van den Kastelein T. H. ZONDAG, ten overstaan van Mr. A. HOMAN, Notaris te *Assen*, publiek worden Verkocht: Het BUITENGOED *LAAREIND*, bijzonder hecht en sterk getimmerd, voorzien van onderscheidene Vertrekken, meerendeels Behangen, Keuken, Kelders, Regenwatersbak en verdere tot dusdanig Goed behoorende Commoditeiten, STALLING, SCHUUR en ANNEXE, Groote HOF, staande en gelegen op het aangenaamste gedeelte te *Zuidlaren*; kunnende de Koopers over hetzelve de helft van den Koopschat naar 5 percent behouden; verder onderscheidene LANDERIJEN mede te *Zuidlaren* gelegen. — Alles toebehoorende aan Mevrouw de Wedu. wijlen den Heer J. P. SERVATIUS, te *Assen*, en Kinderen.

Het voorschreven Buitengoed zal, niet naar genoegen kunnende worden Verkocht op gemelde tijd en plaats, op Afbraak worden gepresenteerd.

ASSEN A. HOMAN,
den 10 October 1835. *Notaris.*

** Eerlang, op nader te bepalen plaats en tijd, zullen de Erfgenamen van wijlen den Heer Dr. C. J. BLEEKER, door het ministerie van den ondergeteekende Notaris, ten overstaan van het VREDEGEREGT des Kantons *Hoogezand*, publiek te koop presenteren:

I. Eene HEEREN BEHUIZINGE en SCHUUR, lett. B 46 en V 67, met HEEMSTEDE, TUIN en 5 Kampen GROEN- en BOUWLAND, te zamen groot ruim 5 Bunders, staande en gelegen op en bij het *Hoogezand*, Noordzijde, gedeeltelijk Stadsgrond, laatst bewoond en gebruikt bij den Heer Med. Doct. N. BLEEKER Czn.

II. Eene BEHUIZINGE en HEEM, lett. B 30 en V 97, zijnde eene *BROODBAKKERIJ*, staande op het *Hoogezand*, Zuidzijde, Stadsgrond, bewoond en gebruikt bij H. P. MIDDEL, en

III. Twee groote ZITBANKEN in de Kerk op het *Hoogezand*.

Mr. J. RENGERS HORA SICCAMA,
Notaris.

UIT DE HAND TE KOOP:

Eene roijale BEHUIZING met eene daarin voor korte jaren geheel nieuw gemaakte *GRUTTERIJ*, benevens SCHUUR en STALLING voor 16 Koeijen en 5 Paarden, achter dezelve een GROOTE TUIN en BLEEKVELD, ruime en vrije UITRID aan de Voorstraat, en verder vele Commoditeiten, staande en gelegen op het best van het Dorp *Kollum*, bij den Eigenaar J. RONNER bewoond en gebruikt.

UIT DE HAND TE KOOP:

Eene ter nering staande BEHUIZING, aan het Zuiderdiep, lett. S no. 9. Te bevragen bij den Bewoner

S. J. DE VRIES.

VORSTELIJK TANDPOEDER.

Dit gunstig bekende TANDPOEDER, waarvan Depôts bestaan in *Duitschland*, *Engeland*, *Frankrijk*, *enz.*, dient bijzonder tot verfraaijing der TANDEN, alsmede tot zuivering en versterking van den MOND, zelfs tot in hoogen ouderdom, en is voor *Groningen* verkrijgbaar gesteld bij den Boekhandelaar R. J. SCHIERBEEK, Jr., aan de Breede Markt; prijs 60 Cents.

** De ondergeteekende, bij het overlijden zijns Vaders M. VAN AKEN, het *Kurksnijden* begonnen zijnde, beveelt zich door deze in de gunst van zijne Stad- en Landgenooten.

J. VAN AKEN, in de Oude Boteringestraat.

PRIJZEN DER GRANEN TE AMSTERDAM.

Vrijdag, den 9 October. TARWE met iets minder handel; de prijzen zijn als voren: 128 ℔ witb. Pools. *f* 230; 132 ℔ p. jar. Rost. bij partij *f* 200; 130 ℔ p. jar. Norder *f* 190; 131 ℔ o. en n. dito *f* 188; 125 ℔ o. Lub. *f* 162; 131 ℔ Gron. *f* 180; 127 ℔ Lub. *f* 175. — ROGGE in een doen: 121 ℔ Pr. Pommer *f* 144 bij partij; 123 ℔ Rijn *f* 152; 125 ℔ n. Drents. *f* 150. — GERST en BOEKWEIT zonder handel. — HAVER in een doen: 73 ℔ o. Voer *f* 67; 81 ℔ 90 ℔ n. dikke *f* 92, *f* 100; 78 ℔ Voer *f* 73.

KOOLZAAD ½ £ hooger: Kromb. 71 £; Rost. en Gron. 70 £; op 9 vat dadelijk 70½, 71 £; Nov. 72 £. — LIJNZAAD in een doen: 113 ℔ Memelsch *f* 315; 114 ℔ Vriesch *f* 310; 106 ℔ gering dito *f* 265. — RAAPOLIE was in den beginne flaauw, doch is op het laatst aangenamer gebleven: per 6/w *f* 45½; vliegend *f* 44½ a *f* 44¾, *f* 44½; Nov. *f* 44¾ a *f* 45; Dec. *f* 45 a *f* 45½; Mei *f* 45¼, *f* 45½, *f* 45¾. — LIJNOLIE per 6/w *f* 45; vliegend *f* 44 a *f* 44½. — HENNEPOLIE *f* 46.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN, op de Beurs te AMSTERDAM, den 10 Oct.

	l. k.	h. k.	te Slam.		l. k.	h. k.	te Slam.
Nederl., Werk. Sch. $2\frac{1}{2}$ pc.	$54\frac{15}{16}$ a 55		$54\frac{15}{16}$	Leen. te L. b. *Rothsch.* 5 pc.		a	
Nieuwe dito . . . 5	— $101\frac{15}{16}$	—		R., Obl. *Hope* 1798, 1816 5	— 104	—	
Uitgestelde dito	— $1\frac{3}{8}$	—		dito 1828 en 1829 . . 5	—	—	
Kansbilj. van dito . . . *f*	$24\frac{11}{16}$	—		Cert. b. dito 1831 en 1833 5	— 98	— $98\frac{1}{8}$	
Amortisatie-Syndic. $4\frac{1}{2}$	89 $\frac{1}{4}$	—		Cert. te Hamburg . . . 6	—	—	
dito dito $3\frac{1}{2}$	— $79\frac{5}{8}$	—		Inschrijv. in Assig. . . 6	— $69\frac{3}{8}$	—	
Schatkistbiljetten . . 4	—	—		Certif. v. dito 6	—	—	
Handel-Maatschapp. $4\frac{1}{2}$	— $114\frac{3}{8}$	— $114\frac{5}{8}$	$114\frac{5}{8}$	*Polen*, Aand. m. Lot. fl. 300 *f*		—	
Nieuwe dito . . . $4\frac{1}{2}$	— $101\frac{7}{8}$	—		dito dito 500 *f*	$150\frac{3}{4}$	—	
Fr., Ins. op 't Grootb. 5	—	—		*Pruissen*, Dito dito R. 50		—	
Fransche Wissel à $2\frac{1}{2}$.	—	—		Neg. Londen 1830 . . 4 pc.		—	
Engeland, dito . . . 3	—	—		*Oostenr.*, Dito dito *f* 100 *f*.		—	
Sp., Perp. R. . . . 5	— 31	— $31\frac{1}{8}$	$31\frac{3}{16}$	Dito dito *f* 250. 4 pc. . . *f*.		—	
Dito dito à *f* 1000. 3	— 19	— $19\frac{1}{16}$	19	Metalliek . . . . . . 5 pc.	$99\frac{7}{8}$	—	
Certific. bij *Osy* & *Co.* 4	—	—		Dito te Lond. gen. . 5	—	—	
Fransche Uitgest. . .	— 14	— $14\frac{1}{8}$	$14\frac{1}{8}$	Dito . . . . $2\frac{1}{2}$	—	—	
Cortes Bons te Lond. 5	— $30\frac{3}{4}$	— $30\frac{3}{8}$	$30\frac{3}{8}$	Ween. B. b. *Goll* & *C.* 5	—	—	
Engelsche Uitgestelde	—	—		Dito 4	—	—	
Port., Oblig. te Lond. 5	—	—		Weener Bank-Actien 3 *f*	—	—	
dito dito 3	—	—		N. Weener Aandeelen —	— 768	—	
Nap., Cert. b. *L. & R.* 5	—	—		*Rusl.* Fr. Aand. 500 fr. —	—	—	
Dito b. *Falconn.* & *C.* 5	— $92\frac{3}{4}$	— 93	93	*Denem.*, Neg. te Lond. 3 pc. —		—	

(*Na de Beurs.*) Onze binnenlandsche fondsen hebben zich bij geringe affaire goed op hunne verhoogde notering van gisteren gesouteneerd. Aandeelen Handel-Maatschappij waren alleen meer gezocht.

Naar Spaansche fondsen was veel kooplust en konde men voor alle soorten derzelve hoogere prijzen bedingen. De koersen van j.l. Woensdag van Londen schenen niet algemeen bekend te zijn; echter wilde men ook hier, even als gisteren te Antwerpen, weten, dat Cortes aldaar op dien dag eene prijsverbetering van ruim 3 pCt. zouden hebben ondervonden, en daaraan schijnt dan ook de willige houding te moeten worden toegeschreven, welke alle Spaansche effekten heden alhier vertoonden.

In de overige vreemde fondsen ging bijna niets om en heeft ook geen derzelven eenige meldenswaardige variatie in prijs opgeleverd.

Van den 11den. EFFEKTEN-SOCIETEIT. (*Te half vijf.*) Integralen 54¾. Kansbiljetten *f* 24⅝. Sp. Perpet. 31¼, $\frac{3}{16}$, $\frac{1}{16}$, 31. Dito 3 pCt. $18\frac{15}{16}$, 19. Cortes van 510 p. st. 30½, ⅝, ½, $\frac{7}{16}$, ½, $\frac{9}{16}$, ½, ⅜, $\frac{5}{16}$, ⅜. *Ardoin* van 83 p. st. 42½, $\frac{7}{16}$. Onbepaalde dito 41½, ¼, ⅛.

De handel in onze binnenlandsche fondsen was gering; over het algemeen echter een zweem lager. Van Spaansche heerschte in Cortes veel levendigheid en ofschoon de prijzen derzelve geene verbetering ondervonden hebben, was niettemin de omzet daarin vrij beduidend. Perpetuelen iets flaauwer bij geringe affaire.

De Engelsche post van j.l. Vrijdag, was bij het ter perse leggen dezes nog niet aangekomen.

Te *Groningen*, ter Boekdrukkerij van C. M. VAN BOLHUIS HOITSEMA, in de Oude Boteringestraat. (Met *autorisatie*.)